

[Fiskeriministeren]

hele Fællesskabet og i forhold til landinger fra tredjelande, EF må sikre sig fiskerirettigheder i tredjelandes farvande, og endelig skal bestemmelserne om kapacitetsreduktioner fastholdes og udbygges. En række af disse punkter er af det danske formandskab sat på Rådets dagsorden den 24. juni.

I begyndelsen af i år oplevede vi som følge af en række sammentræffende omstændigheder en betydelig reduktion i priserne for fiskeprodukter. For at stabilisere situationen indførte Kommissionen et system med mindste importpriser for en række fiskeprodukter. Senere har Kommissionen styrket kontrollen med landinger fra tredjelandsfartøjer; det var det, jeg omtalte i min indledning.

Hovedmålene i den nationale forvaltning er at få fuld udnyttelse af de tildelte kvoter og tilpasse reguleringen til de naturlige fiskerimønstre og fiskerisæsoner. I de senere år har kvoterne for en række af de mest betydende arter for dansk fiskeri som nævnt været faldende. Under disse forhold har den nationale regulering i høj grad fået præg af en fordelingspolitik med det formål at holde den forholdsvis store fangstkapacitet udnyttet over hele året.

Dette har betydet, at såvel den årlige reguleringsbekendtgørelse som de månedlige ændringsbekendtgørelser stadig har begrænset de enkelte fartøjers muligheder. Som led i reguleringen er der på visse områder indført direkte begrænsende systemer som f.eks. tilladelser og licenser, der er knyttet til arter og/eller områder. Det har imidlertid været vanskeligt at opnå enighed om en gennemgribende ændring af systemet.

Jeg har i forbindelse med fiskeriaftalen mellem mig og erhvervet taget initiativ til en analyse af disse problemer. Analysen er på uvilddigt grundlag gennemført af en arbejdsgruppe, der i en rapport anbefaler, at gennemførelsen af en række foranstaltninger overvejes nøjere. Ingen i arbejdsgruppen har modtaget forskrifter om, hvilket resultat der var ønskeligt. Alle har været helt frit stillet. Der er derfor heller ikke nogen, der er bundet af arbejdsgruppens anbefalinger, men jeg mener dog, at gruppens anbefalinger er megen omtanke værd.

Konkret vil jeg som et første tiltag søge at opnå enighed med erhvervet om at lave forsøg med et indsatsreguleret system for visse fiskerier i Kattegat; et sådant forsøg skal godkendes

af Kommissionen. Af andre initiativer vil jeg fremhæve forsøg med økonomiske incitamenter, der igangsættes i dette år. For torsk i Nordøen skal det afprøves, om en frivillig anvendelse af mere selektive redskaber kan supplere dele af det gældende regelsæt. Tankegangen er, at der uddeles bonus for hensigtsmæssig adfærd, nemlig ved anvendelse af større masker end minimumskravet; projektet er udarbejdet i samarbejde med erhvervet.

I EF-sammenhæng vil jeg arbejde for, at fiskeriforskningen udvikles til i højere grad at kunne bidrage til sådanne forvaltningsorienterede forsøg. Jeg lægger vægt på, at det gøres klart, hvilke hensyn der skal varetages, forinden vi fastlægger nye reguleringssystemer.

Overordnet kan der ikke gives køb på det fælles samfundsgode, som fisken repræsenterer, og det skal behandles på en sådan måde, at indtjening og beskæftigelse bliver bedst mulig, og at bestandene ikke udsættes for overlast. I respekt for det er det en afvejning, i hvor høj grad den enkelte fiskers udfoldelsesmuligheder skal begrænses af regler og bindinger og fremmes ved økonomiske incitamenter.

I den omtalte rapport er fremsat en række forslag. Der tages hensyn til, at flåden er sammensat af fartøjskategorier, som arbejder under forskellige vilkår, og der lægges op til, at reguleringssystemerne skal tilgodese dette bl.a. gennem særlige vilkår for små fartøjer; det vil indgå i drøftelserne med erhvervet om rapporten.

Det fremgår af den fiskeriaftale, jeg indgik med fiskeriets organisationer den 13. april i år, at såfremt biologerne reviderede rådgivningen for torsk i Kattegat og Østersøen for 1993 i positiv retning, ville jeg straks følge sagen op politisk.

Rådgivning fra Det Internationale Havforskningsråd er netop blevet kendt, og situationen for torsk i Kattegat og Østersøen er desværre ikke positiv på kort sigt. Biologerne kan ikke anbefale større fangster i år, end hvad de fastsatte kvoter giver mulighed for. Der er derfor ikke nogen god grund til at tage sagen op politisk over for landene omkring Østersøen og i EF.

Der har været røster fremme om, at jeg burde forsøge at forhandle større kvoter igennem for 1993 på trods af den uændrede biologiske rådgivning, men et krav om højere kvoter uden